

11.

Ne'n tyckt jag se dig bland de sälla sitta,
Der uppe i odödlighetens land;
Jag fattig är, men dock en prydlig lista
Och svepduk, jag dig gifwer med min hand. :;

12.

Gråt Conrad nu Sophie i jorden gömmes
Din graf jag alltid nu besöka skall.
Du aldrig, aldrig, af din Conrad glömmes
Vi mötas sist i himlens Bröllops-sal. :;

Såses i Björnstråhls Bokhandel i Stockholm.

GS 13

Det trolofswade Paret:

Sophi och Conrads

sista afsked på sjuksängen,

Michaeli-Dagen år 1823.

Sjunges som:

Suckar, tårar, böner ic.

Stockholm.
Tryckt hos J. Hörberg, 1824.

Lär älskare! 3 älskarinnor lära,
Nu utaf mig — mitt öde jag framstår!
Helt ung af kärleken jag nu fått lära,
Att han en flygtig glädje för oss är. :;

2.

Nu hwad jag trött, då första gnistan väcktes
Då jag i blomsterlund spatsera ut,
Der handen af en ärbär flicka räcktes
Att denna tröst skall nå så hastigt slut. :;

3.

Ne'n såg jag des uppriktighet med tårar,
Des ömma hjerta till mig tolka så,
Du på det högsta nu mitt hjerta sårar,
Om jag dig ej med tiden skulle få. :;

4.

Således blef vår slutsats tiden bida,
Att äldren mera mognad skulle få,
Till des en man, som verkhörde månd rida,
Kom, som en fogel, till mig sade så: — :;

5.

Som kulan far, dig strax på hästen fasta,
Ty din Sophie med döden kämpa må,
Ej gifwes tid, det allraminste rasta,
Sophie hon bad, jag dig skall säga så. :;

6.

Wid desä ord, af sasa jag kullstjelpste
Jag dånade, och nästan döder låg,
Till des de mig en wattenbågar skänkte
Och sedan tröstlös hästen sadlad såg. :;

7.

En ryslig son, Sophie, Sophie! min flicka
Skall du ifrån din lära Conrad gå?
Skall jag af tårar afskedssålen dricka;
O himmel hwad för sorg skall jag nu få! :;

8.

Nu flyttar jag, sad' hon, min Conrad lära;
Till himlens land, bereda rum för dig.
Der skall wi sist ett ewigt brudpar bära,
Den kronan, som nu himlen skänker mig. :;

9.

Begråt ej mig, gör dig ej sorg och smärta;
Du war uppriktig mot mig, mer än god,
Farväl, sad' hon, och då hon utsagt detta
Blott räckte handen, suckade och dog. :;

10.

Ej trodde jag att dödens hand skall sluta
Den glädjen som, näst Gud, den högsta war;
Derföre här wi hastigt sötman njuta,
Men snart wi bort ifrån hwarandra far. :;